

at man gaar ud fra, at der i hver Sag kommer til at fungere en Formand af Hæren og en Officer af Hæren? (Afbrydelse af C. Sørensen). Ja, men med to Officerer bliver det 3, og 3 og 3 giver 6. Hvis der i hver Sag, saaledes som det ærede Medlem, der har ført Ordet paa Flertallets Vegne, her siger, skal være en Formand og to Officerer, enten af Hæren eller af Flaaden, saa ser jeg ikke, hvorledes det kommer til at stemme med, at der i det hele skal lønnes fire; man har nu 6.

Dernæst vil jeg spørge, hvorledes det gaar med Generalauditøren. Tidligere var der tillagt Generalauditøren 1,500 Kr. Jeg haaber, den Opfattelse er rigtig, at Generalauditøren ikke mere skal have nogen Lønning for at fungere i Overkriksretten. Det er jo ganske urimeligt at tillægge Hærens Generalauditør et Honorar for at medvirke i Overkriksretten. Jeg antager ogsaa, det bortfalder; men jeg vil spørge, om jeg har Ret i den Opfattelse.

Fremdeles vil jeg ogsaa bede om, at man vil tage under Overvejelse, om ikke den Auditor, som er bleven ansat som Justitssekretær ved Overkriksretten og Kancellist hos Generalauditøren, kunde afskaffes. Jeg kan forstaa, at man i 1908, da man havde en meget gammel og svagelig Generalauditør, gav ham en Medhjælp til det Arbejde, som paahviler en Generalauditør, og som, naar denne er en arbejdsdygtig Mand, vistnok er meget let overkommeligt. Men nu da vi som Generalauditør have en Mand, der er i sine bedste Aar, af hvilken Grund skal han saa have en Kancellist, som er Auditor, det vil sige en Mand, som kan gøre hans Arbejde? Hvad Arbejde bliver der saa tilbage til Generalauditøren? Saa lønne vi jo en Generalauditør, uden at han har noget som helst at bestille. Han har ikke meget Arbejde under nogen Omstændigheder, men naar vi give ham en Auditor til at gøre hans Arbejde, bliver der slet intet tilbage til ham selv, saa nu, da vi have en Generalauditør, der er i en Alder, hvor man kan forudsætte, at han kan gøre sit Arbejde selv, lad os saa afskaffe denne Auditor, der skulde være Justitssekretær i Overkriksretten og Kancellist hos Generalauditøren. I Overkriksretten er der ingen ting at bestille for en Justitssekretær. Det er klart, at med i alt 13 Sager om Aaret behøver man ikke at have en Justitssekretær i den Ret. Da Generalauditøren nu er en Mand paa omkring de halvt-hundrede Aar, kan han formodentlig gøre sit Arbejde selv. Lad os derfor blive af med denne Auditor. I disse sidste Henstil-

linger haaber jeg, at man under en Udvalgsbehandling vil imødekomme den Side, jeg tilhører. Derimod tør jeg næppe gøre mig Haab om, at man helt vil afskaffe Overkriksretten; skønt det sikkert ikke alene var det forstandigste og sparsommeligste, men ogsaa det for hele Landet og Folket bedste.

C. Sørensen: Den ærede sidste Taler spurgte, hvordan det foreliggende Lovforslag skulde forstaaes; der var nemlig efter hans Opfattelse to Formænd, to civile Medlemmer og to Officerer i Overkriksretten, hvilket udgjorde 6. Det var som Svar derpaa, at jeg før afbrød det ærede Medlem. Jeg har forstaaet Forholdet saaledes — og det fremgaar for øvrigt ogsaa af § 15 i Loven af 8. Maj 1908 om nogle Ændringer i den militære Retspleje —, at naar der for Hærens Vedkommende føres en Sag for Overkriksretten, sammensættes denne foruden af 3 civile Medlemmer af tre Officerer og Generalauditøren. Det fremgaar for Resten ogsaa af det Regnestykke, der er opstillet i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, idet man der gaar ud fra, at der kun vil versere gennemsnitlig 13 Sager aarligt for Overkriksretten. Der regnes her med, at Antallet af militære Medlemmer er 4. Honoraret pr. militært Medlem er 50 Kr. saaledes som bestemt i nærværende Lovforslags § 2. Antallet af Sager, altsaa 13, er da multipliceret med 4 og dette igen med 50, hvilket tilsammen bliver 2,600 Kr.

Ellinger: Det er ikke saa grumme længe siden, at Spørgsmaalet om Overkriksretten er blevet udførligt behandlet her i Tinget, og jeg kan ikke tænke mig, at der nu skulde være Stemning for, at Overkriksretten skulde ophæves. Den Omstændighed, at der har været saa faa Sager for Overkriksretten, forekommer mig ikke at være noget Bevis for, at den er overflødig. Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, er jeg enig med den ærede første Taler (C. Sørensen) i, at Forslaget er overskueligt, og at det maa være tiltalende for alle, der ønske at spare, saa at man kunde være tjent med at faa det hurtigt gennemført. Men nu hører jeg, at de to ærede Medlemmer, som nylig have talt, ønske en Udvalgsbehandling. En saadan vil efter de navnlige fra det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) faldne Udtalelser egentlig ikke komme til at dreje sig om dette Lovforslag, men om, hvorvidt Overkriksretten skal ophæves eller ej. Det forekommer mig, at man egentlig kunde tage det foreliggende Lønningsforslag sagligt. Hvad selve dette angaar, er det